

Fakta:

Lott nr. 47, Yta 330 Kvm.

Alma o Bror Stenkilsson / Göran och Ingrid Stenkilsson / Ingrid Stenkilsson

Den lilla röda stugan med vita knutar och spröjsar ligger inbäddad i grönska och tomten präglas av stora kraftiga och till synes äldre fruktträd. Lotten kommer i blickfånget då man passerar bron över Tommarpsån som förbinder koloniområdet med badstranden. Detta är förmodligen den enda kolonilott som är kvar inom sin ursprungliga ägarfamilj. Göran och Ingrid Stenkilsson hade fram till Görans bortgång i januari 2016 kolonin som sitt skötebarn och som sitt mål vid de dagliga promenaderna inom koloniområdet.

Det var Görans farfar Johan Andersson som arrenderade "Grånemaden" som betesmark för sina hästar. Han hade startat åkeri i Simrishamn 1897. Görans far Bror Stenkilsson tog över åkeriet 1925 och när bilarna så småningom tog över "hästgörat" så upphörde behovet av arrendet. Bror tillsammans med syskon behöll ett stycke mark för egen odling längs med Grånemadsvägen, öster om föreningens klubbstuga.

Under 30-talets orostider ökade efterfrågan på kolonilotter drastiskt. Norra koloniområdet var till fullo utnyttjat varför stadens styrande beslutade utöka koloniområdet med en del av Grånemaden vilket därmed skulle kallas Östra koloniområdet. Eftersom Bror redan var kolonist fick han möjlighet att välja en ny lott och hans val föll då på lott nr. 47.

Den lilla röda stugan köptes från ett nedlagt koloniområde i Malmö och priset 150 kronor var överkomligt. I samband med en leverans av fisk hämtades stugan och fraktades i två delar till Simrishamn. Kolonin och koloniområdet var under alla år en naturlig samlingsplats för hela familjen. Här samlades man, i synnerhet på helgerna och här umgicks man under enkla och opretentiösa former. Bror Stenkilsson dog 1967 och hans hustru Alma hade kvar kolonin till 1983 då Göran tog över den. Alma avled i december 1988. Vi citerar Görans ord nedtecknad i koloniföreningens jubileumsbok 2016 "100 år blir vår lott i år". " Det fantastiska med Norra koloniområdet är givetvis läget men också att det till skillnad från många andra koloniområden är tillgängligt för alla, - för hundägare - för joggare, - för barn från dagis eller helt enkelt, för vem som helst som vill komma naturen lite närmare. Ett fantastiskt stycke mark, värt att värna om"